

J.nr. M 1034-0527

Den 3. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr.10 (L 91) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 27. april 2005.

Spørgsmål nr. 10:

Hvordan vil miljøministeren sikre at kommunalt drevne virksomheder (f.eks. affaldsforbrændingsanlæg og spildevandsanlæg) får en uafhængig og uvildig behandling når det fremover – som det fremgår af forslaget – er kommunerne selv, som bliver den kompetente myndighed, og altså skal give sig selv tilladelser til sådanne anlæg? Finder ministeren det forsvarligt, at spørgsmålet om myndighedsinhabilitet fremover alene skal være afhjulpet af, at borgerne kan klage over kommunernes tilladelser?

Svar:

Der lægges med forslaget op til, at i det omfang, hvor der er tale om komplicerede eller miljøtunge virksomheder overføres godkendelses- og tilsynskompetencen til staten. Dette gælder også i de tilfælde, hvor disse virksomheder er kommunalt ejede eller ejede af kommunale fællesskaber. (fx Kommunekemi).

Med hensyn til øvrige kommunalt ejede anlæg er det rigtigt, at der lægges op til, at kommunerne bliver den kompetente tilladelses/godkendelsesmyndighed – og får i de fleste tilfælde også tilsynskompetencen. Baggrunden herfor er, at der er tale om ret enkle og velbeskrevne anlæg, der for størstedelens vedkommende ikke kan give anledning til væsentlige miljøproblemer. For kommunale spildevandsanlæg og de affaldshåndteringsanlæg, der har størst forureningspotentiale, skal staten imidlertid være tilsyns- og dermed også påbudsmyndighed, idet det navnlig er disse anlægs drift, der kan give anledning til miljømæssige problemer.

Hertil kommer, at der i vid udstrækning efter lovforslaget vil være mulighed for at klage over kommunens afgørelser.

Ud fra et miljømæssigt synspunkt forekommer det således ubetænkeligt at tillægge kommunerne de beføjelser, der fremgår af lovforslaget.

Det har ikke generelt været hensigten at overføre en stor opgavemængde til staten. Da amterne nedlægges, ville en fastholdelse af kompetenceforskydningsprincippet betyde, at staten automatisk ville blive miljømyndighed for alle kommunalt drevne anlæg. Det er ikke proportionalt i forhold til de mange miljømæssigt set mindre komplicerede kommunale virksomheder og aktiviteter.

Samtidig vil jeg også pege på, at for Københavns -, Frederiksberg - og Bornholms kommune gælder denne situation allerede i dag, da de varetager såvel kommunale som amtskommunale opgaver. Det har så vidt vides ikke givet anledning til særlige problemer.

Situationen kendes også fra anden lovgivning.

Med udgangspunkt i, at Ombudsmanden i sin henvendelse har peget på områder, hvor kommunen træffer afgørelse, selv fører tilsyn og hvor klage samtidig er afskåret, som områder, der giver anledning til retssikkerhedsmæssig betænkelighed, vil jeg om kort tid sende udvalget et notat om spørgsmålet.